

Nr 115.

Godkänd av första kammaren den 22 april 1919.

Godkänd av andra kammaren den 22 april 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ändring av § 10 mom. 1 i telefonreglementet den 29 november 1915.

(Statsutskottets utlåtande nr 85.)

Till Konungen.

Genom en till riksdagen avlåten, den 14 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 248, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden samma dag, begärt riksdagens yttrande över följande:

Förslag

till

kungörelse angående ändrad lydelse av § 10 mom 1 i telefonreglementet den 29 november 1915.

Härigenom förordnas, att § 10 mom. 1 i telefonreglementet den 29 november 1915 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

1. För fortlöpande abonnemang å huvudapparat erlägges dels inträdesavgift med 25 kronor, dels anläggningsavgift med 200 kronor vid station, för vilken jämlikt § 11 frikrets finnes fastställd, och med 100 kronor vid annan station, dels ock årlig abonnemangsavgift enligt vad i mom. 2 stadgas.

För abonnemang å huvudapparat av särskild typ samt å huvudapparat att uppsättas ombord å fartyg eller utomhus liksom ock för tillfälligt abonnemang å huvudapparat fastställer telegrafstyrelsen sär-

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 14 saml. Nr 114—115.

skilda avgifter, och äger styrelsen jämväl bestämma, under vilka villkor abonnementapparat må av abonnenten upplåtas till begagnande av andra.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 maj 1919.

Den ifrågasatta ändringen i telefonreglementet innebär, att den anläggningsavgift, som i enlighet med uttalande av 1918 års lagtima riksdag provisoriskt utgår för nytt abonnemang vid station med s. k. frikrets, ökas med 100 kronor till 200 kronor samt att för abonnemang vid annan station en anläggningsavgift av 100 kronor införes. Enligt telegrafstyrelsens av departementschefen tillstyrkta förslag skulle de inflytande anläggningsavgifterna icke längre bokföras såsom vanlig telefoninkomst utan behandlas såsom kapitaltillskott, varigenom behovet av anslag för kapitalökning skulle nedsättas med det inflytande beloppet av avgifterna.

De anläggningsavgifter, som enligt den föreliggande propositionen skulle utgå, beräknades i början av år 1918 motsvara den genomsnittliga merkostnad, som under de senaste 2 à 3 åren uppstått för telegrafverket för nya abonnemantanläggningar. Kostnadsstegringen har sedan denna tid ytterligare fortgått. Då behovet av ökad ersättning åt telegrafverket för ifrågavarande merkostnad syns riksdagen ofrånkomligt, har riksdagen, ansett sig böra biträda det framlagda förslaget. Anläggningsavgifterna böra emellertid, såsom även i statsrådsprotokollet framhållits, endast bliva provisoriska; och har riksdagen, som vill erinra därom, att de ändringar i telefonreglementet, varöver 1918 års riksdag hade att yttra sig, voro avsedda att gälla till den 1 april 1920, ansett, att de nu föreslagna anläggningsavgifterna icke böra utgå längre än till den 1 april 1921.

Såsom sitt yttrande i ämnet får riksdagen alltså anmäla vad här ovan blivit anfört.

Stockholm den 22 april 1919.

Med undersätlig vördnad.